

Ця функція банківської системи якісно відрізняється від аналогічної функції окремого банку. Кожний окремих банк потенційно спроможний брати участь у формуванні пропозиції грошей і заінтересований розширювати цю свою діяльність, оскільки вона дає йому додаткові доходи. І тільки система може визначити межі цієї діяльності, що адекватні попиту на гроші, і ввести в ці межі емісійну функцію кожного банку. Це досягається методами та інструментами грошово-кредитної політики центрального банку, реалізацію якої забезпечує система в цілому.

Функція забезпечення стабільності банківської діяльності та грошового ринку (стабілізаційна) пов'язана з надзвичайно високою ризикованістю банківської діяльності. Банки, на відміну від інших економічних суб'єктів, криють у собі підвищену загрозу дестабілізації власної діяльності, розладу усього грошового ринку, провокування загальноекономічної кризи. Тому кожний окремих банк не може виконувати стабілізаційної функції, а скоріше навпаки.

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ І ІНШИХ КРАЇНАХ

Курсант 3-го курсу **Репула В.О.**

Науковий керівник: викладач кафедри спеціальної техніки та оперативного-розшукового документування, кандидат юридичних наук **Марков М. М.**

У сучасному світі торгівля людьми є одним з найбільш брутальних та масових порушень прав і свобод людини.

Глобалізація в світовому масштабі, зростаюча взаємозалежність та взаємопов'язаність держав, нерівномірність соціально-економічного розвитку окремих регіонів світу спричинили небачене до цього часу поширення наприкінці ХХ ст. такого ганебного і антигуманного явища як торгівля людьми.

Незважаючи на те, що держави вживають заходів щодо попередження та запобігання цьому явищу, воно продовжує

катастрофічно поширюватися в нашому суспільстві. Особливо загрозовою стає ситуація у сфері торгівлі дітьми та жінками.

В Україні проблема торгівлі дітьми загострюється у зв'язку з тим що зовні такі діяння мають вигляд усиновлення неповнолітніх іноземцями. Ще однією складністю є відсутність двосторонніх договорів між Україною та іншими державами в галузі боротьби з цими злочинами, внаслідок чого унеможлиблюється їх розкриття. Далеко не позитивний вплив справляє і латентність з боку державних органів, відсутність офіційних даних і досліджень у цій сфері, а також реальних заходів захисту жертв даного злочину, які з міркувань власної безпеки відмовляються надавати допомогу правоохоронним органам.

За інформацією Міжнародної організації з міграції, за останні роки близько 400 тисяч українців виїхали за кордон з метою працевлаштування, з яких понад 100 тисяч жінок потрапили в секс-індустрію країн-реципієнтів.

Торгівля людьми, зокрема жінками та дітьми, — це добре організований транснаціональний злочинний бізнес, тісно пов'язаний з такими явищами як проституція, наркоманія та порноіндустрія. Сучасні українські діти являють собою приманку для іноземних педофілів, продюсерів порнофільмів, сутенерів, особливо враховуючи те, що за різними оцінками від 100 до 200 тисяч з них — це так звані "діти вулиць".

Проблема полягає в тому, що розслідування та її виявлення, таких злочинів — практично неможливе. Транснаціональна злочинність виробила добре відпрацьований механізм здійснення торгівлі людьми, при якому прослідкувати рух "живого товару" надзвичайно важко. Окрім цього, існує високий рівень латентності серед правоохоронних органів нашої держави, що явно не сприяє боротьбі з работоргівлею.

Проте, слід зазначити, що останнім часом намітилися певні позитивні зрушення у ставленні до проблеми торгівлі людьми як пересічних громадян, так і представників владних структур. В Україні створено правову базу для боротьби з торгівлею людьми: КК України в ст. 149 встановлює відповідальність за цей вид злочину, розроблено урядову програму щодо запобігання торгівлі жінками і дітьми.

Проаналізувавши дану ситуацію і вітчизняне законодавство ми пропонуємо посилити контроль при перетині державного кордону громадянами України, особливо при виїзді за кордон з неповнолітніми, перевіряти причину виїзду при оформленні візи, а також посилити увагу митних органів при транзитному русі іноземців, особливо з дітьми, через територію нашої держави.

Що стосується усиновлення неповнолітніх іноземцями, то ми вважаємо, за необхідне створення окремого підрозділу при Службі у справах дітей, яка б детально вивчала кожного бажуючого іноземця усиновити дитину, рід занять, побутові умови, та періодично перевіряла побут дитини в новій сім'ї, а особливо важливим є те, щоб ці перевірки були реальними а не фіктивними. Досягнути цього можна шляхом підписання додаткових міжнародних договорів з тими країнами, чії громадяни виявили бажання усиновити українських дітей. Згідно цих договорів обов'язок по перевірці умов життя, матеріального стану та духовного розвитку усиновленої дитини покладається на орган опіки або службу у справах дітей країн-учасниць.

ЗАРОДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА ТЕРИТОРІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Курсант 3-го курсу **Рудницький Р.С.**

Науковий керівник: викладач кафедри досудового розслідування, кандидат юридичних наук **Патик А.В.**

Слово “сыск” (розшук) має старовинне, або застаріле поняття дій по вистежуванню та розшуку злочинця. Вистежити чи розшукати (рос. сыскать) означає знайти або виявити когонебудь, що-небудь. В залежності від завдань, виконуваних розшуковцями або спеціалізованими закладами по розшуку, він являвся карним або політичним.

На різних етапах розвитку держави і права спочатку ці види розшуку мали загальні для них форми, методи, засоби,